

Bilzerse basket: één-grote-familieclub

We brengen nu en dan ook een interview van een speler, medewerker, spraakmaker, bestuurslid, fan, ... naar voor. Omdat we niet iedere zondag bij de bomma aan tafel kunnen, laten we enkele vragen los om zo de onderlinge band wat te versterken.

*Deze keer spreken we met helpende hand: **Peter Zajc***

Hallo Peter, stel je eens even voor:

Ik ben Peter Zajc, geboren en getogen Genkenaar van 38 jaar. Met een hoogte (en omtrek) van 188cm en een forse schoenmaat 46 lijkt er toch sprake van een gemiste basketbalcarrière. Niet getreurd, we zijn volop bezig met dat gemis goed te maken!

Heb je ook een funfact voor ons?

Tot het moment dat mijn kinderen begonnen te basketten was de enige bal in mijn leven een (voet-)bal maatje 5. Geen enkele sport die me weg kon houden bij KRC Genk, laat staan in een zaal om te gaan supporteren voor basketters. Nu zijn we minder dan 5 jaar verder, ben ik secretaris van de club, en betrokken bij het dagelijkse bestuur van de jeugd. Geen typische basketbal achtergrond natuurlijk, maar met veel enthousiasme doen we graag wat we kunnen!

Geweldig! Van Forza Racing naar Forza Bilzerse. Hoe ben je dan zo in het basketbal ge... euh gevlogen? 😊

Enkel en alleen door de kinderen. Na een tof traject als kleutertjes bij de Multimove in Bilzen kwamen ze via Didier Warnitz in aanraking met basketbal. Didier had alvast indruk gemaakt op mijn dochter Nika met zijn aanpak tijdens de multimove, en dit werd ruimschoots en meermaals bevestigd en overtroffen op het basketbalveld.

De vonk sloeg over bij Nika, bij Sieme en bij mijn vrouw en mezelf. Onze toffe groep ouders komt net zo goed overeen als de kinderen in de ploegen, en hebben tot op vandaag nog regelmatig 'events' buiten de zaal in Munsterbilzen of het basketbal in het algemeen. Dit groepsgevoel heeft zeker bijgedragen tot mijn persoonlijke interesse. Van daaruit was het een logische volgende stap om ook verantwoordelijkheid op te nemen binnen de ploeg, en later binnen de club.

Dank je Nika en Sieme! Wat maakt het Basket zo aantrekkelijk?

Ondertussen weten we meer, en heb ik het voorrecht om kennis te maken met de charme van een kleinere sport, en een kleine club binnen de sport. Geheimpje tussendoor; ondanks mijn voorliefde voor voetbal ben ik maar wat blij dat ik in de koude gure wintermaanden in een droge warme zaal mag zitten, aan tafel of in de tribune, om voor mijn 2 oudste schatten te supporteren!

Fijne afwisseling inderdaad. Secretaris en helpende hand, hoe vertaalt zich dat in taken. Wat doe je dan juist?

Toen de kinderen begonnen bij de peanuts van coach Richard was er weinig nood aan hulp of aan een functie. Richard stond dan wel open voor enkele ouders om te assisteren bij de trainingen, maar dat zag voetbaldier Peter zeker nog niet zitten toen.

Meteen na deze eerste periode echter kwamen er bij de Microben van coach Joren wedstrijden aan te pas, en was er nood aan iemand die kon bijdragen aan de coördinatie van de verschillende taken die uitgevoerd moesten worden in de ploeg. Van het een kwam het ander, en zo werd ik initieel ploegverantwoordelijke van de Bilzerse microben.

Nu ik als ploegverantwoordelijke betrokken was bij het jeugdbestuur van de club, werd ook hier de volgende stap weer logisch. Nood aan hulp en vrijwilligers is er altijd in een kleine club, dus gaandeweg probeerde ik mijn steentje bij te dragen, en werd ik uiteindelijk secretaris.

Enkele taken die hieronder vallen:

- De secretaris is één van drie functies met tekenrecht. Dit wil zeggen dat mijn handtekening op officiële documenten komt, zoals nieuwe leden, mutaties en dergelijke meer.
- De secretaris is het aanspreekpunt van de bond. Officiële communicatie van bond en andere clubs, alsook de facturen passeren eerst via de secretaris. Gelukkig kan hier veel van gedelegeerd worden naar andere leden van het bestuur.
- Voor alle ploegen is er in het begin van het seizoen veel werk om medische fiches te verzamelen, en de communicatie met andere ploegen over de kalender neemt ook veel tijd in beslag.

- In het afgelopen seizoen ben ik vaak ook het aanspreekpunt geweest voor de ploegverantwoordelijken in de bestuursgroep. Deze taak is intussen echter grotendeels overgenomen.

Meer en meer willen we als bestuur de taken verdelen. Transparantie over het beleid en de beslissingen binnen de club, maar ook een efficiënte tijdsbesteding van velen maakt het makkelijker voor iedereen. Bij deze dus een warme oproep aan iedereen om kenbaar te maken dat je mee wil of kan werken aan het uitbouwen van onze mooie club.

Amai dat is heel wat. We mogen onze pollekes kussen met jou erbij. Kan je ook even jouw visie op de DNA van onze club geven?

We streven heel hard naar een club waarin iedereen op zijn of haar niveau kan uitblinken. Dit start natuurlijk bij de jeugd, waar we heel hard gewerkt hebben de voorbije jaren om te groeien en om alle leeftijdscategorieën in onze eigen club te kunnen houden. Het doet dan ook veel plezier om te kunnen melden dat we met ingang van het komende seizoen terug een U16 ploeg (jongens) in competitie zullen brengen. We doen er alles aan om zo snel mogelijk weer aan iedere speler een plek te kunnen bieden, bij de jeugd, bij de senioren, en wie weet ook bij de veteranen in de toekomst...

Leunt onze club aan tegen zijn plafond of zie je nog groeipotentieel?

De uitbouw van de club brengt altijd praktische uitdagingen met zich mee. De trainingsuren zijn schaars, en het beleid van de stad Bilzen is (laat ons constructief blijven) niet altijd bevorderlijk voor de kleinere sporten die binnen de stad wel degelijk opleven.

Toch doen wij er alles aan om in eerste instantie onze bestaande leden, maar zeker ook nieuwe leden, een trainingsplek te geven en bij te dragen aan hun ontwikkeling. Naast de stad zijn er zeker ook uitdagingen bij de basketbalbond, waar financieel overleven geen evidentie is. Met het oog op de grotere en internationale uitbouw van het Belgische basketbal een verdedigbaar beleid, echter een uitdaging voor iedere kleine club op het niveau van Bilzen!

We gaan die uitdaging samen aan. Hoe kijk je terug op het vorige seizoen?

Wanneer je jonge sportertjes hun hobby moet ontnemen is dat ronduit pijnlijk. Corona heeft de wereld nu al bijna anderhalf jaar in zijn greep, en bij momenten is er teveel circulatie van het virus geweest om nog verder te kunnen trainen en spelen. Het feit dat steden, overheden en bond er stevast andere regels en maatregelen op schenen na te houden, heeft natuurlijk niet bijgedragen aan een goed beleid. Toch hoop ik dat we voldoende transparantie in ons beleid hebben gelegd, en dat we steeds hebben kunnen verantwoorden waarom beslissingen al dan niet genomen zijn.

Een dunne lijn, maar we hebben wel altijd het begrip gevoeld binnen de club. We hopen dan ook dat dit gevoel terecht is, tenslotte zijn we allemaal vrijwilligers en doet ieder van ons zijn deel, in de mate van het mogelijke.

Heb je nog een geheimpje of een goeie basket-tip?

Geen enkele. Sportief is mijn achtergrond beperkt, en kan ik moeilijk oordelen of veroordelen. Toch graag een algemene wijsheid die iedere speler alleen maar ten goede kan komen.

Sport kan mensen verbinden. Je komt in aanraking met andere ploegen, tactieken en instellingen. Je speelt tegen anderen en doet dit natuurlijk om te winnen. Toch is respect in mijn ogen het belangrijkste onderdeel van de sport.

Respect voor de tegenstander en zijn manier van spelen en reageren, respect voor je ploeggenoten die steeds hun eigenheid meebrengen naar de trainingen en matches, respect voor de ploeg, waar vele vrijwilligers hun best doen om samen de Bilzerse basket naar een hoger niveau te brengen, en respect voor jezelf, want door jezelf te zijn breng ook jij de meerwaarde aan je ploeggenoten, je ploeg en iedereen rondom je!

Tot slot, je bent volledig in het basket-bad gesprongen. Ben je iemand die opstaat met basket en daarmee gaat slapen of kan je het toch af en toe loslaten?

Als corona ons één ding geleerd heeft dan is het wel om los te laten. Ik heb overleefd zonder basketbalwedstrijden bij te wonen, zonder voetbalwedstrijden bij te wonen, zonder etentjes, reisjes of uitstappen. Thuis werken werkt net zo goed als op kantoor (meestal) en niemand is onmisbaar op welk vlak dan ook.

Loslaten is nodig voor alles en iedereen, en meer dan ooit lukt dat na corona net iets makkelijker!

Dank je voor je tijd Peter. Namens mezelf en de hele club alvast een warme dank je wel voor jouw inzet!

Tot binnenkort

Dribbelende groeten,

Bilzerse Basketbal Club

